

billeder vedrørende deres private forhold eller i øvrigt billeder af de pågældende under omstændigheder, der åbenbart kan forlanges unddraget offentligheden. Baggrunden herfor er bl.a., at brugen af fotografiapparater, kikkert og lignende på frit tilgængelige steder er så almindelig, at folk må være forberedt herpå.

Efter § 264 a skal fotograferingen m.v. være »uberettiget«.

Det antages i den forbindelse, at en fotografering efter omstændighederne kan være berettiget, selv om personerne befinder sig på et ikke frit tilgængeligt område. Det gælder f.eks., hvis man fotograferer et sommerhusområde eller en bondegård eller betragter et landskab i kikkert og derved får personer med på billedet m.v. Det strafbare område må være den tilstræbte fotografering eller observation koncentreret om enkelt personer eller persongrupper.

Fotografering af personer f.eks. i en bil på gaden kan heller ikke anses for en overtrædelse af § 264 a.

Endvidere kan nævnes, at det i forarbejderne til bestemmelsen i § 264 a er anført, at da det f.eks. er almindeligt forekommende, at sejsportsfolk anvender kikkert for at iagttage andre sejlere, vil der ikke i denne situation foreligge et strafbart forhold. Iagttagelsen er ikke »uberettiget«.

På den anførte baggrund må det antages, at hvis en person fotograferes eller ved hjælp af et apparat iagttages, mens vedkommende befinder sig f.eks. på dækket af en båd, der sejler på Limfjorden, vil der ikke være tale om en overtrædelse af § 264 a.

Spm. nr. S 121

Til arbejdsministeren (27/10 94) af:

Annette Just (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes man har sikret, at bestemmelserne i den sociale pagt i EU er blevet overholdt i Danmark?«

Begrundelse

Den 9. december 1989 vedtog stats- og regeringscheferne fra 11 af de daværende EF-medlemslande en erklæring, hvori de tilsluttede sig ordlyden af fællesskabspagten om arbejdstageres grundlæggende arbejdsmæssige og sociale rettigheder.

Det hedder bl.a. i den sociale pagt, at både arbejdsgivere og arbejdstagere har frihed til at melde sig ind i arbejdsgiverforeninger/fagforeninger eller til at undlade at gøre dette, uden at det må komme den pågældende personligt eller erhvervsmæssigt til skade.

Spørgeren ønsker på den baggrund oplyst, hvorledes regeringen aktivt har sikret, at ingen lønmodtagere mod deres vilje er blevet tvunget til at være medlem af en bestemt faglig organisation.

Svar (7/11 94)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Fagforeningsfriheden er i Danmark beskyttet ved lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold, jf. lovbekendtgørelse nr. 443 af 13. juni 1990.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger i sin tid, at det var regeringens antagelse, at dansk ret, efter at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i 1981 havde taget stilling til en sag vedrørende British Rail, ikke fuldt ud sikrede de aspekter af den negative foreningsfrihed, som var fastslået ved Menneskerettighedsdomstolens dom.

For at sikre, at Danmark overholdt sine forpligtelser efter menneskerettighedskonventionen, blev lovforslaget fremsat og vedtaget. Der er altså tale om, at regeringen har vurderet omfanget af Danmarks forpligtelser på grundlag af en konkret domsafgørelse, og den vurdering har Folketinget tiltrådt ved at vedtage lovforslaget.

Det er regeringens opfattelse, at bestemmelserne i den sociale pagt i EU tilsiger en tilsvarende beskyttelse af foreningsfriheden som menneskerettighedskonventionen, og at den gældende danske retstilstand derfor også lever op til opfordringerne i denne pagt.

Spm. nr. S 139

Til sundhedsministeren (31/10 94) af:

Ester Larsen (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes den af ministeren varslede nye ventelisteregistrering tilsikrer, at patienter optaget på sygehusenes ventelister

- er reelt behandlingskrævende,
- alene optræder på én venteliste og
- udgår af ventelisten, hvis de behandles på andet sygehus/klinik?«